У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 214. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 18-го ЛИСТОПАДА 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 18, 1971 No. 214. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Середа, 17 листопада 1971

В АМЕРИЦІ

ДЕПАРТАМЕНТ ТОРГІВЛІ ПОВІДОМИВ, що ЗСА мають рекордово високий дефіцит у балянсі міжнародних виплат. Щоправда, у звіті з Вашингтону зазначено, що такий стан виник головно за кілька тижнів перед проголошенням „замороження" цін і платень у ЗСА, коли відбувався великий відплив американського доляра за кордон. Тепер помітно деяке зменшення відпливу американської валюти поза ЗСА, а отже й певне покращення фінансового стану.

305 ГОЛОСАМИ ПРОТИ 5 ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ схвалила законопроєкт про значні фінансування наукових інституцій та медичних закладів для боротьби проти раку (пістряка). На боротьбу проти тієї хвороби призначено півтора більйона долярів на наступні три роки. Однак, не буде створено окремої незалежної агенції для боротьби проти пістряка: всі установи й інституції, які вивчають ту хворобу, мають тісно співпрацювати з урядовим Крайовим Інститутом Здоров'я.

ДРУЖИНА ПРЕЗИДЕНТА ДВАЙТА АЙЗЕНГАВЕРА відзначила 75-ліття життя. День народження був відсвяткований в Індіен Веллс, у Каліфорнії, де вона проживає, в колі родини та знайомих.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ У НЮАРКУ ВІДДАВ ПІД СУД двох контрабандистів - французів, які перевезли багато наркотиків до ЗСА в авті, що прибуло сюди на кораблі. Роже де Люетт перебуває в тюрмі в Ню Йорку, але інший контрабандист, Поль Фурньє, перебуває у Франції, де напевно також опиниться під арештом. Вони хотіли перепродати в Америці 90 фунтів „героїни", вартістю в 12 мільйонів долярів.

ЧАСТИНА ЧЛЕНІВ КАНАДІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ й деякі організації для охорони природи внесли скаргу до Дистриктового Суду ЗСА у Вашингтоні, протестуючи про ти пляну ЗСА прокласти нафтопровід через великі канадійські північні простори. Справу буде розглядати суд.

АНГЛІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ ЗААРЕШТУВАЛА 7 АМЕРИКАНЦІВ й одного англійця, яких обвинувачено в тому, що вони хотіли продати вкрадені в ЗСА, в „Амерікен Бенк Нот Ко." в Чикаґо різні цінні папери, вартістю 78 мільйонів долярів. Слідкувати за злочинцями почали ще в Лос Анджелесі, а заарештували їх в Англії. При них виявлено цінних викрадених паперів лише на 12 мільйонів долярів, решту розшукують.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ЗЛЕГКОВАЖИВ пропозицію Атлантійського Союзу (НАТО), щоб приступити до переговорів на тему редукції західніх та комуністичних військ у Середущій Европі. У цій справі мав виїхати до Москви колишній генеральний секретар НАТО Манліо Брозіо. Злегковаження пропозиції НАТО ставить під знак запиту паневропейську конференцію безпеки, на скликання якої наполягає Москва.

БРИТАНІЯ ПЕРЕВОДИТЬ нову спробу замирення з африканською Родезією, конфлікт з якою триває від 1965 року, відколи-то Родезія, дотогочасна колонія Британії, проголосила без порозуміння з нею свою самостійність — із збереженням режиму білого расизму, з відсуненням від усіх державних справ автохтонного чорного населення. Тепер міністер закордонних справ Британії Алек Даґлес Гюм знову прилетів до столиці Родезії Селсбері та почав наради однаково з її прем'єром Айеном Смитом, як лідерами опозиційних чорних автохтонів.

ПАРИЗЬКА ПРЕСА ВІДДЗЕРКАЛЮЄ схвилювання французьких урядових кіл з приводу закидів американської прокуратури проти Пола Фурньє, полковника військової контррозвідки, наче би він був головною фігурою в міжнародній торгівлі наркотиками, що йде почерез французькі порти. Не відомо, чи французький уряд потягне Фурньє до судової відповідальности. Він рішуче заперечує всяку свою вину.

НА ТАЙВАНІ (ФОРМОЗІ) ПЕРЕБУВАВ коротко асистент державного секретаря для далекосхідніх справ, Алексіс Джонсон, який запевнив уряд Вільного Китаю, що ЗСА надалі вживатимуть заходів, щоби Вільний Китай зберіг своє місце в різних автономних аґенціях Об'єднаних Націй та що ЗСА далі виконуватимуть своє союзницьке зобов'язання — боронити територіяльну непорушність Тайвані. Пекін уважає Тайвань (Формозу) за частину власної території і заповідає „визволення" її, на перешкоді якому стоїть Сьома американська фльота у протоці Формозі.

У ГОНҐ КОНҐУ БУДУТЬ ВИСВЯЧЕНІ вперше в історії дві жінки на духовників Англіканської Церкви, одна китайка й одна англійка - місіонерка. Таке рішив Єпархіяльний Синод Англіканської Церкви в Гонґ Конґу. Англіканська Церква загалом нараховує 47 мільйонів вірних. Ця подія внесе новий фермент в ряди духовників і вірних тієї Церкви.

Микола Кучмій, заслужений піонер, помер у Рочестері

Рочестер (В.Г.). — Дня 13-го листопада 1971 р. помер тут один з найстарших піонерів 316-го Відділу УН-Союзу, св. п. Микола Кучмій. Покійний народився 1891 р. в селі Путятинцях, Рогатинського повіту. Приїхав до Америки 1910 р. і скоро включився в члени Товариства, тоді Братства св. Георгія, і в загальногромадське життя. В 1914 р. став головою Т-ва і сповняв цю функцію в різних роках через сім каденцій. Будучи ввесь час членом Управи, займав також інші пости в Т-ві через 35 років, як касира, заступника голови, контролера й ін. Пережив всі найважливіші етапи розвитку Т-ва і був головним пропаґатором зміни назви Братства на світське Товариство „Вільні Козаки". Як член-фундатор, брав активну участь в підготовці будови дому Товариства. Як делеґат, брав участь в двох Конвенціях УНС, 1925 р. в Рочестері, на якій був вибраний до Верифікаційної Комісії, і 1941 р. в Геррісбурґу, Па. Цікавився всіми громадськими справами і працював активно в загальногромадських комітетах, як в Центральнім Комітеті, Українськім Демократичнім Клюбі й інших та в організаціях при УНДомі.

Сенат схвалив податкові полегші для родин з низькими заробітками

Вашингтон. — Під час свого засідання у вівторок 16 листопада Сенат ЗСА вирішив більшістю голосів встановити вже з цього року податкові полегші для родин з низьким заробітком, що у своєму висліді зменшить загальну суму одержуваних Федеральною скарбницею податків на 825 мільйонів долярів. Якщо схвалений законопроєкт увійде в силу, то 1,9 мільйона громадян у ЗСА будуть звільнені від плачення податків і для яких 900.000 родин ці податки будуть видатно зменшені. Подібний законопроєкт про податкові полегші для родин з низькими заробітками схвалила також Палата Репрезентантів. Остаточна версія законопроєкту буде узгіднена і схвалена сенатсько-палатною конференцією. Крім ряду інших справ, таких, як підвищка інвестиційних кредитів для сільських околиць і міських „слямсів" із 7 відсотків до 10 відсотків й обмеження реченців, в яких Президент має право встановляти імпортові квоти і 15% надподатку, багато часу під час вівтіркових нарад Сенату зайняла справа висоти фондів, що їх можуть видаткувати окремі партії і кандидати під час виборчої кампанії.

Конґрес радить над податковими кредитами для батьків студентів

Вашингтон. – Сенат схвалив додаткову зміну в законопроєкті про податки, завдяки чому батьки студентів вищих навчальних закладів зможуть відтягати від свого податку частинний зворот коштів, видаваних на навчання. Однак, такий зворот коштів за навчання не стосується студентів і учнів середніх шкіл, „гайскулів". Також родини із середнім і вищим прибутком, в яких працюють чоловік і дружина, зможуть відраховувати від податків частину суми, виданої за догляд над їхніми дітьми. Сенат проголосував теж, цього разу проти волі адміністрації президента Ніксона, за тим, щоб дати певні полегші з податками для деяких категорій бизнесу. Батьки студентів вищих шкіл матимуть тепер податковий кредит за оплату навчання їхніх дітей і зможуть відраховувати з податку суму 325 долярів. Цю зміну до законопроєкту про податки запропонував сенатор-демократ Ернст Голлінґс із Південної Каролайни, і її було схвалено 56 голосами проти 27 голосів. Все таки, ще не відомо, чи ця зміна дійсно набере правної сили, бо Сенат голосував за таким зменшенням видатків батьків на вищу освіту дітей вже кілька разів за останню декаду, але щоразу цей проєкт відкидала спільна Сенатно-Палатна Конференція.

Бразилія відкликала військові маневри, щоб не впливати на вибори в Уруґваї

Сант Анна до Лівраменто. — Маленька південноамериканська країна Уруґвай, з заледве трьома мільйонами населення, вступила в останню передвиборчу фазу. До виборів залишилось два тижні, але в країні помітне хвилювання, що коли б переміг бльок комуністів і християнських демократів, то сусідня велетенська країна Бразилія кине своє військо і окупує Уруґвай. Бразилією, з її 92 мільйонами населення, керує сильний антикомуністичний військовий уряд. В Уруґваї комуністи і їхні прибічники організували із християнськими демократами так зв. „Широкий фронт", який обіцяє населенню, в тому багатьом неписьменним, найбільші блага на землі, як тільки переможуть комуністи. Але і виборці, і ті, кого вибиратимуть, виявляють тривогу, що коли б дійсно ліві перемогли, то Уруґвай потрапить під бразилійську окупацію. Тим часом бразилійські власті відкликали військові маневри, що мали бути переведені дуже близько від кордону з сусіднім Уруґваєм, аби показати, що ніхто не збирається ні за яких обставин окупувати Уруґваю.

Відбулася конференція Українського Соціологічного Інституту про національну тотожність

Ню Йорк. — У суботу 13 листопада ц. р. відбулася тут в Українському Інституті Америки третя наукова конференція Українського Соціологічного Інституту на тему „Збереження національної тотожности в українських поселеннях". Конференція відбулася під патронатом Світової координаційної виховно-освітньої Ради (СКВОР) і була першою із серії запляннованих СКВОРа дою дослідних конференцій на цю тему. Співпрацюють в підготові тих конференцій Дослідна Плянувальна Комісія (ДПК) при Головній Пластовій Булаві і Виховно-Дослідний Комітет (ВДК) при Українському Народному Союзі.

Відкрив конференцію, проводив її і виголосив першу доповідь „Уведення у тему" проф. Володимир Наґірний, соціолог, Нюйоркський міський університет, вказавши на найпершу трудність у розгляді проблеми збереження національног тотожности: як скласти дефініцію різних причетних до цієї теми абстрактних понять, почавши від поняття нації. Коли нація — це символ, то яка дефініція символу?! — Наступний доповідач, д-р Іван Головінський, психолог, Ратґерський університет, говорив про „Духову кризу й проблему збереження національного ідеалу". У своєму вступі заторкнув семантику і поняття нормалізму і релятивности. У більш приступній формі вказував на рівновагу і брак її — у біології, психології й філософії та з'ясовував, що таке криза. За основи українського національного ідеалу понад монізм християнську традицію, пошану авторитету й пошанівок людської гідности. Протиставив теперішнє перебування українських поселень у вільному світі в оточенні технологічних суспільств — колишньому перебуванню українців в оточенні хліборобської основи народу. Вказував на спричинників кризи національного ідеалу: релятивізм, нігілізм, атеїзм (заперечення абсолюта), матеріялізм. — Професор Мирон Куропась, докторант Чикаґівського університету, у доповіді про „Розвій поняття етнічної індентичности серед українців в ЗСА" дав загальний перекрій історії української громади в ЗСА, від найперших її початків. З'ясував світла і тіні ролі українського католицького духовенства, фермент у ньому й конфлікти між духовенством і громадою. Перестеріга в

(Закінчення на стор. 4-ій)

ЗСА наталврували демагогічний виступ представника Пекіну в ОН

Об'єднані Нації. — Амбасадор З'єднаних Стейтів в Об'єднаних Націях Джордж Буш проголосив журналістам і поширив між ними і членами Генеральної Асамблеї заяву, в якій натаврував демагогічний виступ голови делеґації Комуністичного Китаю Чіяо Куан-хуа з попереднього дня. Заява Джорджа Буша була очевидячки вирішена й вистилізована найвищими державними чинниками у Вашингтоні, де Буш перевів був кілька годин. У тій заяві говориться буквально: „Вчорашня інавґураційна промова представника Народної Республіки Китаю була розчаруванням для всіх, які бажають бачити Об'єднані Нації, як промотора миру і справедливости. Не було нічого нового у тій непогамованій мові — ці фрази відомі тим, що бачать стандартну пропаґанду Народної Республіки Китаю. Несподіваним і турботливим було рішення розпочати участь у цьому світовому тілі вистрілюванням тих пустих гармат реторики. Без взаємної пошани і поважного зусилля звузити розбіжності, мало можна вчинити для поменшення заколоту у світі і сповнення аспірацій його народів. Це власне буде підходом Уряду З'єднаних Стейтів". У найперших коментарях преси звертається увагу, що американський Уряд рішив не промовчати демагогічних атак китайського комуністичного репрезентанта, який таврував американський „імперіялізм", „колоніялізм" і „аґресію" в Індо-Китаї та прославляв революцію, як ніби ціль народів у світі, — але водночас рішив обмежитися до такої короткої заяви поза залею Генеральної Асамблеї ОН, щоб надто не роздувати тієї американської реакції. Деякі коментатори вважають, що промова Чіяо Куана-хуа була звернена радше проти СССР, як ЗСА, пригадкою про російський імперіялізм в минулому сторіччі в Азії та засудженням „махінацій великодержав" на Близькому Сході.

Японський монарх Гірогіто боронить свою ролю у другій світовій війні

Токіо. — Японський імператор Гірогіто, вперше за 45 років свого перебування на престолі, закликав закордонних журналістів до свого палацу, відчитав перед ними коротку заяву та відповів на кілька запитів. Гірогіто заявив, що його дідо імператор Мейї встановив був конституційне правління і він, Гірогіто, під час останньої світової війни діяв власне як конституційний монарх. Але він добавив, що насправді знав тоді особисто „дуже мало речей". Гірогіто, який має 70 років, заперечив, наче б мав замір зректися престолу в користь свого сина Акігіто. Його дружина, королева Наґако, яка сиділа поруч свого чоловіка й пильно слухала, признала, що вона була „дещо стурбована" ворожими демонстраціями, з якими японська королівська пара стрінулася в деяких европейських столицях під час своєї недавньої подорожі туди, але вона знала, що „нічого не може статися". Гірогіто засміявся, коли почув запит, чи він знову запросить журналістів на конференцію, і заявив готовість зробити це. Офіційно проголошено, що це була „авдієнція", а не пресова конференція.

У Москві помер полк. Абель, засуджений в ЗСА совєтський шпигун

Москва. — Совєтська пресова аґенція ТАСС повідомила, що в Москві помер на пістряка на 68-му році життя Рудольф Абель, полковник шпигунської централі КҐБ, довголітній шпигун в Америці, що його засуджено у 1957 р. на процесі у Ню Йорку на 30 років в'язниці. У 1962 році виміняли його за американського пілота Ґері Поверса, що його „шпигунський" літак большевики збили над СССР в 1960 році, що дало було нагоду Хрущову зірвати конференцію „на вершинах" у Парижі. Рудольфа Абеля називали „супер-шпигуном" за його великий хист, відвагу і зручність. Він зміг впродовж 9 років жити в ЗСА і керувати совєтською шпигунською сіттю у цій країні з однокімнатної мистецької студії, що її винаймив на Брукліні в Ню Йорк під прізвищем Еміля Гольдфуса. Арештували його щойно тоді, коли один з його підкомандних, Рейно Гейганен, діставши відкликання до Москви — злякався кари за пияцтво, „вибрав свободу", зголосився до поліції та виявив Абеля і його ролю. Сам Абель не зрадив ніодної подробиці з своєї шпигунської праці і признався тільки до того, що в 1948 році прибув до ЗСА нелеґально з Канади, як Ендрю Койотіс. Зрештою, він користувався й іншими призвищами, як Мартін Коллінс і ін. Тодішній голова Центральної Розвідчої Аґенції Аллен Доллес заявив був, що він хотів би мати таких „трьох Абелів" на службі ЗСА у Москві.

Солістку Белу Руденко нагороджено найвищою премією СССР

Київ. — Видатна українська солістка Бела Руденко, єдина з усіх українських мистців цього року, одержала „державну премію СССР за концертову програму в 1969-1970 рр." За день перед одержанням нагороди вона співала в Москві, в Кремлівському палаці з'їздів, а в Україні через телевізію передавали її виступ з українськими народними піснями, в тому й пісню „Якби я вміла вишивати". З нагоди нагородження, „Радянська Україна" сповістила в числі з 10 листопада своїх читачів, що писав про концерт Бели Руденко „Ню Йорк Таймс": „З усіх точок зору виступ Бели Руденко був тріюмфальним. Вона належить до рідкісних співачок світу". Бела Руденко співала в різних оперових театрах у Европі партію Віолетти в опері „Травіятта", нещодавно повернулася з концертових виступів в Японії — „і цими ж творами зустрічала її юрба на вулицях, на вокзалах і аеродромах".

НОВИЙ „МІНІСТЕР КУЛЬТУРИ УКРАЇНСЬКОЇ ССР"

Київ. — У зв'язку з переходом на пенсію через старечий вік попереднього „міністра культури Української ССР", як сказано в повідомленні Президії Верховної Ради УССР з 9-го листопада Р. В. Бабія, — призначено „тов. Єльченка Юрія Никифоровича міністром культури Української ССР". Той „указ" підписали голова Президії Верховної Ради О. Ляшко та секретар Я. Колотуха.

Д-р Л. Дмоховський узяв участь у міжнародній нараді про левкемію

(Д-р М. Д.) — Як повідомляє журнал „Світові Медичні Вісті" за листопад ц. р. та інша медична література у західньому світі, в половині вересня ц. р. відбувся великий міжнародний симпозіюм, п'ятий з черги останніми роками, на тему левкемії, популярно званої „раком крови". Цей міжнародний з'їзд визначних науковців в ділянці левкемії відбувся у Падуї, Італія, і в ньому взяло участь 400 фахівців із цієї ділянки з 24-ох країн. Серед них, як один із панелістів, брав участь також відомий дослідник пістряка, що здобув собі світову славу численними дослідами, український науковець д-р Леонтій Дмоховський. Він, як це вже раніше повідомлялось у „Свободі", здобув собі недавно світове признання за ізоляцію віруса із пістряка лімфатичної системи. Д-р Л. Дмоховський відомий також із численних публікацій з ділянки дослідів пістряка, які друкувались у численних мозах в різних кінцях світу.

Від останнього міжнародного симпозіюму в 1969 році дослідники левкемії особливо концентрують свої досліди над вірусовою теорією, допускаючи правдоподібність, що левкемія, як і, може, усі види рака мають безпосереднє пов'язання з вірусом специфічного роду. Ділянка ж дослідів віруса в проблемі пістряка — це якраз основне зацікавлення в дослідах д-ра Л. Дмоховського протягом багатьох років.

Симпозіюм цього року дискутував питання пов'язання віруса із левкемією, ізоляцію віруса із експериментальних та живучих на волі тварин і птахів, ролю окремих ферментів (ензимів) у витворюванні пістряка, процеси внутрі клітини, що супроводяться у розвиткові рака, студії окремого пістряка лімфатичної системи, який поширюється епідемічно в в горішньому районі річки Нілю в Африці тощо.

Д-ра Л. Дмоховського називають в медичній літературі та на згаданому симпозіюмі винахідником „кандидата на першого людського віруса пістряка". Другим таким „кандидатом" є вірус із молочної залози, що його ізолював д-р Д. Мор з Ню Йорку.

„Студія Мистецького Слова" в Ню Йорку виступить на закінчення ювілейного року Лесі Українки

Ню Йорк. — Український Ню Йорк закінчить відзначування Ювілейного Року Лесі Українки, в століття народин Поетки, великою виставою монтажу з її поетичних і драматичних творів. Свято Лесі Українки відбудеться в суботу 20 листопада о 7-ій вечора і в неділю 21 листопада о 4-ій по полудні, в залі „Фешен Інституту Технології" при 227 Захід 27-ма вулиця. Свято, спонзороване Метрополітальним Відділом УККА, відкриє Іванна Рожанковська, промову виголосить П. Андрієнко-Данчук. „Студія Мистецького Слова" під керівництвом і режисурою п-і Лілії Крушельницької покаже в мистецькій частині програми Монтаж із творів Лесі Українки; музика — д-ра Ігоря Соневицького, хореографія Ольги Ковальчук-Івасівки, оформлення сцени і костюми Марійки Шуст, за освітлення відповідає Іван Клюфас. Вистави відбудуться двічі, в суботу й неділю, щоб уможливити всім бажаючим побувати на заключному в Ню Йорку Ювілейному вшануванні Лесі Українки.

Українці Нюарку-Ірвінґтону відзначать роковини С. Петлюри

Нюарк (О.Т.) — Завершилася підготова до відзначення 45-ліття смерти с. п. Головного Отамана Симона Петлюри та 50-ліття геройської смерти 359 вояків Армії УНР під Базаром на Волині. Святкування влаштовує Громадський Комітет з представників близько двох десятків патріотичних організацій Нюарку - Ірвінґтону, очолений сот. Юрієм Кононівим.

Вшанування Роковин розпочнуться в неділю перед полуднем, 21 листопада, в українських церквах поминальними Богослуженнями. О год. 4-ій в залі Ірвінґтон Гай Скул при 1253 Клінтон евеню в Ірвінґтоні відбудеться святочна програма. Виступатимуть Молодечі Організації на Апелі, що його проведе генерального штабу ген. Петро Самутин, доповідатиме ред. Іван Кедрин-Рудницький, а Володимир Луців, міжнародної слави, співак-бандурист з Европи, виступить з концертом. Крім того, виступить студентська молодь з рецитаціями та дівочий хор „Євшан - Зілля", під диригентурою Адріяна Бритача при акомпаніяменті Дозі Сиґіди.

Громадський Комітет запрошує Українське Громадянство, в тому молодь, взяти участь у святі.

Патриція Килина видала свою першу повість англійською мовою

Ню Йорк. — В американському видавництві "The Dial Press" появилася англійською мовою п.н. "The Last Centennial" („Останнє сторіччя") перша повість відомої української поетки з Нюйоркської групи поетів Патриції Килини. Відбувається дія повісти в малому місті Монтани на американському Заході, звідки походить і сама письменниця, народжена в цьому ж стейті в місті Гелен. Сюжетом повісти є святкування століття заснування одного із занепалих сьогодні міст Монтани з погляду трьох її героїв — різних з походження й характером постатей. Виведена між іншими в повісті також вдова українка із своїм сином, прибула до Монтани з новими іміґрантами після другої світової війни. Опублікована ця повість під українським літературним псевдонімом Патриції Килини, що обрала собі молода американська письменниця

Патриція Килина

(Закінчення на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $18.00, на пів року — $9.50, на 3 місяці — $5.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Перший виступ Пекіну в ОН

Інавгураційна промова голови делегації комуністичного Китаю на 26-ій Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй, виголошена 15 листопада ц. р., дає передсмак ролі, яку гратиме той новий „леґітимний представник" Китаю у цій найвищій міжнародній організації. Можна мати передсмак дійсної вартости „універсалізму" Об'єднаних Націй, який ніби не був досконалим, поки не ввійшов туди комуністичний Китай. Промова віце - міністра закордонних справ Пекіну Чіяо Куан-хуа була поличником для всіх тих, які запевняли, що лише з приявністю червоних „представників" 700-мільйонового китайського народу можна буде розв'язувати наболілі міжнародні проблеми для добра світового миру, справедливости і безпеки.

Уся та промова була виповнена фразами, узятими із словника большевицьких промовців в Об'єднаних Націях з часів холодної війни, з тією єдиною різницею, що до „імперіялістів" і „змовників" проти світового миру й безпеки зараховано тепер поруч Америки також Совєтський Союз, а оборонцем волі всіх народів і справедливости у світі залишається Пекін. Названий речник Пекіну таврував імперіялізм, колоніялізм і агресивну політику Америки, вказуючи на неї недвозначно, як на причину всіх лих в Азії, Африці та Південній Америці і ґльорифікував революцію, до якої, мовляв, змагають суспільні течії у світі. Він на 100 відсотків солідаризувався з в'єтнамськими й північнокорейськими комуністами, лаяв „кліку Чіянґ Кай-шека" та прозахідній японський уряд Ейсаку Сато і заповів, що Китай зараховує себе до „третього світу", який є проти „суперпотуг", себто Америки і СССР.

Китайські комуністи нічого не роблять без глибокої призадуми. Але невідомо, чи вони дійсно хочуть ускладнити президентові Ніксонові його подорож до Пекіну. Бо нема сумніву, що та промова скріпить опозицію в Америці, яка ставиться критично до тієї подорожі. Важко повірити, що вся та промова була тільки тактичним ходом, призначена для ортодоксальних комуністів в Китаї. Радше можна припускати, що вона є віддзеркаленням дійсности: що китайські комуністи, ввійшовши до ОН, не „змінились", не стали з вовків вівцями, а створять тільки ще більший фермент в ОН і ще скоріше зведуть ту установу нанівець.

Факти, опінія і фантазія

Факти, опінія і фантазії це, мабуть, три головні фактори, що заважують на формуванні суспільного життя та його розвитку, зокрема такого „суспільства в суспільстві", як етнічні групи в Америці чи Канаді.

Факти, звичайно, „говорять самі за себе", але їх треба знати, ними цікавитися і їх приймати до відома. Преважливою є також опінія, але вона мусить бути базована на фактах, доказаних, перевірених і всебічно обмиркованих фактах, при чому власну опінію треба конфронтувати з іншими, бо тільки так можна дійти до певних висновків. Усе, що не базується на таких фактах і на такій опінії, це чиста фантазія, яку можна вбирати у всілякі крилаті фрази, навіть відкликатись на мудрих людей і цитувати їх, а проте фантазія залишиться фантазією, можливо приємною для людини чи людей, але безвартісною в існуючій дійсності.

У нас, в нашому суспільному житті, ми — на превеликий жаль — мабуть, частіше користуємось власне фантазією, аніж твердими фактами та виробленою на їх підставі опінією. Те, що наші фантазії майже завжди подиктовані добрими інтенціями і справді „побожними бажаннями", справи ні в чому не змінює. Вистачить побувати на зборах і нарадах наших установ, об'єктивно і безпристрасно їм прислухатись. Очевидно, що не тільки у нас, але й в усіх інших суспільствах, є люди принципово „проти", яких ніщо не задовольняє, і є льояльні ступайки, що їх усе задовольняє. Але такого типу люди не рахуються. Життя формують і ним керують ті, що в потребі вміють сказати так або ні і своє становище обстояти. Головне в тому, щоб вони знали факти, могли і вміли з цих фактів робити відповідні висновки.

І знову з жалем приходиться ствердити, що серед нас немає багато охочих знайомитись з фактами та з обставинами, в яких вони постали. Варто б колись перевести опитування, скільки є між нами таких, що направду стараються пізнати всю правду, милу чи не милу їм, скільки є таких, що, крім своєї професійної і заробіткової праці, готові пожертвувати часом і, в потребі, грішми, щоб направду довідатись і знати, „що в траві пищить". Чим більше ми матимемо таких людей, чим більше знатимемо і рахуватимемося з фактами, тим більші вигляди на успіх матимуть навіть наші фантазії.

В. С-ко

БРЕЖНЄВ І СТУДЕНТИ

Згідно з устійненою ще від часів Леніна традицією всі промови совєтських вельмож з тієї чи іншої нагоди починаються з „успіхів", що нагромаджуються в геометричній прогресії, а далі сходять на „недоліки", „прориви", навіть „провали", часто п о я снювані об'єктивними причинами, і — рецепти, як знову „зійти на вершини". Цієї традиції твердо тримається також другий і третій ешелон совєтських партійних керівників - секретарів республіканських ЦК, обласних і районових комітетів.

Виразно порушив цю традицію генеральний секретар КПСС Леонід Брежнєв у своїй промові на всесоюзному з'їзді студентів в жовтні ц. р. Поминаючи деякі „невигладжені" у його промові місця („тільки наш соціялістичний лад широко відчинив двері учбових закладів перед дітьми робітників та селян" і трохи далі: „За останні роки чимало зроблено для забезпечення ширшого припливу у вищі учбові заклади робітничої та селянської молоді"), вся вона від початку до кінця була витримана в крайньо оптимістичному дусі.

Генеральний секретар КПСС говорив про те, що в СССР є тепер 5 мільйонів студентів високих шкіл і 4 мільйони студентів технікумів. В СССР функціонує 812 „вузів" і 4250 технікумів. Уряд дбає про їх відпочинок, про забезпечення їх добрими умовами життя в гуртожитках. Стипендії студентам Брежнєв приобіцяв підвищити, щоб створити у них „добрий, робочий настрій". „Мені особливо приємно повідомити вас, — сказав він, — звертаючись до делеґатів, — що за відмінне навчання, ударну працю, активну громадську діяльність всіх учасників зльоту нагороджено ленінськими ювілейними медалями".

Брежнєв закликав студентів наполегливо вчитися, не обмежуючись навчальними програмами шкіл, бо, мовляв, наука і техніка крокують вперед семимилевими кроками. Але головний наголос у своїй промові поставив він на чомусь іншому. Інше це — марксистсько - ленінська ідеологія, якою мусить перейнятися кожний студент, політичні цілі партії, що їх передусім мусить він перед собою ставити. „Марксистсько - ленінська теорія, — підкреслив Брежнєв, — це основа, невід'ємна частина знань спеціяліста будь-якого профілю".

Про те, що ця анахронічна ідеологія і ця збанкрутована теорія совєтську молодь уже давно перестали цікавити, що марксо - ленінсько - сталінська псевдорелігія, не зважаючи на всякого роду інь'єкції Агітпропу молоддю, а зокрема студентством висмівається і в і д к идається, Брежнєв та його Політбюро, очевидно, знають дуже добре. І сам він, і Косиґін з Подгорним, як свого часу Сталін, ні в Маркса, ні в Леніна з чортом не вірять. Вони — бюрократи - прагматики, які вважають, що т. зв. маси трудящих мусять мати якихось совєтських богів, що тримали б їх у покорі й послусі. Очевидно, крім КГБ, міліції, „дружинників" та широко розгалуженої агентурної сітки.

І тому фактично апелював Брежнєв у своїй промові не до студентів, а до тих організацій, які, поза згаданими вище, безпосередньо повинні тримати їх у своїх лещатах. „Партійні організації університетів та інститутів, — казав він, — це політичний авангард колективу, а партком — його бойовий штаб". І додав дещо такого, про що вперше довідався не один совєтський громадянин: „У зв'язку з наданням партійним організаціям вузів (високих шкіл — В. С-ко) права контролі за діяльністю адміністрації їх роля в усьому житті вищої школи зростає. Поза полем зору партійних організацій не повинне залишатись жадне принципове питання роботи вищого учбового закладу".

Ось так по-совєтськи розв'язується проблему в СССР академічної свободи — найдразливішої проблеми від часу створення в культурному світі першого університету.

„Бойовому штабові" партії, заявив генеральний секретар КПСС, мають всебічно допомагати у „виховній праці" над студентами комсомольські організації, відповідно „скеровуючи їх дозрівання". Вони мають „пронизувати всю роботу і дозвілля студентів, організацію наукових досліджень, ведення громадської роботи і спорту. Комуністам до всього має бути діло", — цілком одверто заявив Брежнєв.

Належну ролю в дресурі совєтської студентської молоді визначено і університетським та і н с т и тутським профспілковим організаціям, які з завданнями справжніх професійних спілок не мають нічого спільного, а в основному виконують ролю наглядача над студентами і виконавця доручень партійної організації.

З намальованого Брежнєвим образу загального стану совєтського студентства і життя високих шкіл годі уявити собі, які вони є насправді.

Очевидна річ, що генеральний секретар, говорячи про „широко відчинені до високих шкіл двері" для дітей робітників і колгоспників повторював загальновідому неправду: тепер сільському хлопцеві і синові звичайного робітника пролізти до „вузу" тяжче, як верблюдові крізь вушко голки.

Також відома річ — ширення серед совєтського студентства з одного боку ніґілізму, „наплювательства", а з другого — опозиційних настроїв взагалі і націоналістичних в „союзних республіках". Колись абсолютного послуху перед владою студентів уже давно немає. Прикладами цього можуть бути хоч би й щорічні — всупереч заборони влади — демонстративні збори студентів у Києві біля пам'ятника Шевченкові в день, коли його останки перевезено з Петербурґу. Цьогорічні демонстрації в різних містах України в дні 100-літнього ювілею Лесі Українки. Летючки та антисовєтські написи в університетах України, Литви, Естонії, Грузії.

Про корупцію у високих школах СССР, деморалізацію студентства чимало матеріялів появляється не лише в „Самвидаві", а й в самій же таки совєтській пресі. Ось лише в одному числі київської „Радянської України" з 30 жовтня у статті „Диплом з ознакою" читаємо про якусь Тетяну Клименкову, яка, провалившись на іспитах в Донецькому медичному інституті, купила за тисячу рублів документ про те, що вона повноправна студентка Киргизького медичного інституту. Марина Меримська на фальшивий документ, куплений у якогось лікаря Погребняка, провчилась у тому інституті до четвертого курсу, аж поки не розкрито фальшивість документу. Торгували документами і в Запорізькому і Вінницькому інституті. Віктор Нільсен і Лазар Горелік приготовили собі фальшиві характеристики й академічні довідки, з допомогою яких оформляли свої „переводи" на старші курси з одного інституту до другого. Уживали при цьому спосіб так званого „вологого копіювання печаток". Обидва дістали дипломи лікарів.

В студентському середовищі популярний тепер вислів: „Скільки коштує диплом?" Якісь Віктор Кострица і Леонід Клевцов реклямували в Донбасі: „За 600 карбованців ви можете стати щасливим випускником будь-якого вузу!"

Це — приклади лише з одного числа „Радянської України". Але вони є типовим явищем. І „допомагають" на іспитах, „оформлюють" дипломи за відповідні гонорари теж члени іспитових комісій і адміністраційні працівники високих шкіл. Для дітей колгоспників і робітників такий „люксус" виключений.

ПАМ'ЯТНИК МАКЛУХО-МАКЛАЄВІ

Хоча російська совєтська наука зараховує великого українського мандрівника і природознавця М. М. Маклуху - Маклая до „російських науковців", єдиний пам'ятник йому встановлено в Севастополі: Микола М. Миклухо-Маклай замріяно дивиться за далекі береги Чорного моря, немов згадує про свої надзвичайні подорожі до Полінезійських островів поблизу Австралії, про своє життя між папуасами Нової Ґвінеї, де є і тепер „Берег Маклая". Пам'ятник встановлено біля будинку Інституту біології південних морів АН Української ССР. А в порту в Одесі готується до відплиття науково - дослідн и й корабель під назвою „Миклухо-Маклай", який зробив уже 50 виходів у різні моря для вивчення їх дна, температури тощо.

Василь Маркусь

П'ЯТИЙ АРХИЄПИСКОПСЬКИЙ СИНОД ПОМІСНОЇ УКЦЕРКВИ

Пресія не припиняється

(2)

Здраматизував положення в Римі з нагоди українських торжеств та очікуваного збору Владик лист кард. Жана Війо, що його доручено 29 і 30 жовтня всім присутнім там українським єпископам. Цей лист був останньою спробою Ватиканської Курії відмовити Владик від запляновaного Синоду, як також не підкоритися юрисдикції і духовому проводові Верховного Архиєпископа. Лист повторював арґументи попередніх листів Папського та кард. Фюрстенберґа. Але він не осягнув своєї цілі. Деякі Владики виразно заявляли, що як тон, так і ціла настанова листа секретаря Стану їх глибоко діткнули і були принизливими для нашої Церкви.

Миряни присутні в Римі, як і в широкій діяспорі, своєчасно довідалися про цю спробу в останній хвилині припинити Синод і належно зареаґували. Вони дали повну підтримку Владикам і закликали їх не піддаватися пресії. Немає сумніву, що цьому допомогла і міжнародна преса, яка здраматизувала розвиток подій, подекуди переяскравлюючи рішення українських Владик відбути свій Синод „всупереч волі Ватикану".

Римські торжества

Не могло бути кращої і відповіднішої нагоди відбути четвертий Синод та відновити нашу захитану єдність в рядах ієрархії, як саме заплянoвані Б л а ж еннішим Верховним Архиєпископом торжества посвячення відновленої церкви св.св. Сергія і Вакха та ювілейне відзначення 375-ліття Берестейської Унії. Скільки було в цьому глибокого і є т оричного сенсу та символіки!

Ми зійшлися відзначати унію її твердою обороною. Ми пригадали світові про істоту і правдиву концепцію церковної єдности супроти тих, які про неї готові забути або викривлюють її зміст. Ми маніфестували правдиву ідею церковної єдности, саме відновлюючи нашу помісність і синодальне правління. Відзначаючи Берестейський Синод, який привів значну частину нашого народу до єдности з А п о стольським Престолом, ми поклали основи під новий Синод у Римі, який відновив дух і зміст артикулів Берестейської Унії.

Це повинні були відчути та зрозуміти також представники Апостол. Столиці, які брали участь в торжествах в особах високих кардиналів, а також представники східних з'єднаних християн та дипломати, учасники торжеств. Прекрасно їм це з'ясував українською і французькою мовою у своїй промові Митр. Кир Максим Германюк.

Синод нараджується

Проголошення в понеділок 1 листопада 1971 р. о год. 7.15 вечора на сходах обителі св.св. Сергія і Вакха комунікату про те, що попереднього дня українські Владики розпочали свій Синод, було кульмінаційною точкою римських подій. Такою її уважають самі свідки цієї історичної події, як також поголовно вся преса, що уважно слідкувала за українськими подіями.

Не зважаючи на різні застереження збоку, наш єпископат у числі 15-ох Владик на чолі з Верховним Архиєпископом рішив зробити черговий крок на шляху розбудови нашої єдности і помісности, а саме відбути новий А р хиєпископський Синод. Зробили це вони у свідомості своєї історичної відповідальности за долю Церкви і народу та в почутті того, що діють правильно і згідно з правами, які їм визнав Другий Ватиканський Собор. Діяли наші Владики також у почутті льояльности і вірности до Апостольської Столиці та Святішого Отця. У своєму листі до Папи Павла з 1 листопада наші Владики писали:

„Водночас зібрані Ієрархи Української К а т олицької Церкви, відповідальні перед Богом, Христовою Церквою і своїм народом за спасення повірених їм душ, зійшовшись з нагоди повище згаданих торжеств на свої колеґіяльні наради, приходять черговий раз до глибокого переконання, що як Пастирі однієї з Помісних Східних Церков вони зможуть успішно виконати своє колеґіяльне пастирське завдання супроти своєї Церкви тільки у формі синодального діяння, згідно з приписами II Ватиканського Собору, а зокрема соборового декрету про Східні Церкви".

Наради Владик тривали шість днів. Їх, як вже згадувано, супроводили різні коментарі. Деякі мало обізнані чи спраглі на сенсації журналісти говорили і про виклик Ватиканові, про „схизму" і про конфлікт між окремими єпископами. Отці Синоду УКЦеркви видали два комунікати, в яких недвозначно ствердили свої позиції та відданість Апостольській Столиці. Під кінець Синоду окремо були прийняті Святішим Отцем Верховний Архиєпископ та Митр. Амвросій Сенишин, які напевно інформували його про вислід свого Синоду.

Постанови Синоду

Синод відбувався за закритими дверима, і не було точно подано до відома його порядку нарад. Але стало відомо, що Владики нараджувалися над конституцією Української К а т о лицької Церкви, обрали Постійний Синод і розглянули ряд поточних справ, а також прийняли текст спільного Пастирського Послання.

Важливо зазначити, що цей Синод також формально прийняв у свої члени двох нововисвячених філядельфійських єпископів - помічників. Це відбулося в погодженні з усіми Владиками та Верховним Архиєпископом, що можна уважати залеґалізуванням їхнього оспорюваного призначення та висвячення. Зорганізоване мирянство в обличчі філядельфійських подій зайняло становище, що до часу залеґалізування їхнього єпископського стану не буде їх визнавати за таких. Тепер це сталося, і треба вірити, що, не зважаючи на різні ресантименти, українське мирянство визнаватиме Владик Кир Івана Стаха і Кир Василя Лостена за єпископів Української Католицької Церкви в очікуванні, що вони виправдають покладені на них надії так Блаженнішого Первоієрарха, як і решти Владик, священства та вірних.

Обраний Постійний Синод нашої Церкви в особах Митрополитів Кир Максима Германюка, Кир Амвросія Сенишина, Архиєпископа Кир Івана Бучка та Єпископа Кир Андрія Сапеляка, як дорадчого і співкерівного тіла при Верховному Архиєпископові, треба уважати найбільшим досягненням синодальної дії. Саме за цю установу колеґіяльного правління нашої Церкви, якої досі не було і яка є доказом нашої єдности як Помісної Церкви, ми найбільше боролися.

Що далі?

V Архиєпископський Синод є нашим спільним великим досягненням. Але це не є лаври переможців, на яких можна спочити. Треба дивитися на ситуацію реально. У Ватикані діють чинники, які далі готові зберігати стан нашої Церкви з-перед IV Архиєпископського Синоду і для яких все те, що сталося в Римі в 1969 і 1971 рр., є скалкою в оці. Вони будуть намагатися перешкоджа т и. Не виключено, що будуть чинені дальші спроби пресії на наших Владик. На це треба бути готовим усім і гідно реаґувати на кожну таку спробу політики сили та маніпуляції.

Але віримо, що є у Ватикані також розважні люди, які так само дивляться реально на факти життя, без огляду на те, чи їм певні речі подобаються, чи ні. Хочемо сподіватися, що перемо ж е цей тверезий підхід над бюрократичним, що в и м о г и справедливости та любови не будуть лише ставитися односторонньо до нас, але їх застосують чинники Ватикану також супроти нашої Церкви. Нам важко припустити, що повториться чергова спроба „уневажнення" цього П'ятого Синоду. Це могло б мати трагічні наслідки для всіх нас, українців католиків та для Вселенської Церкви. Це вже не була б відокремлена подія, переведена тихо ще одним адміністративним актом, але вона могла б потрясти усією католиць к о ю опінією у світі.

Щоб цього не сталося, нам треба бути ще більше об'єднаними, як у час римських подій в жовтні і листопаді 1971 р. Не сміє бути місця серед нас роз'єднанню, зайвому критикуванню, претенсіям та ресантиментам. Ми повинні перегорнути одну сторінку життя нашої Церкви і починати нову. Не переліцитовуймося в тому, хто зробив менше, а хто більше. Не шукаймо жертв за події, які відбулися, чи „козлів відпущення". Будьмо чуйні на різні провокації збоку! Ми пережили важку лекцію недавного минулого, за яку занадто дорого заплатили, щоб починати все знову.

Час боротьби, внутрішніх міжусобиць, конфліктів та церковних ферментів скінчився. Треба почати період творчої праці в Церкві і для Церкви. Над цим повинні всі застановитися і практично здійснювати, починаючи від ієрархії і кінчаючи мирянськими організаціями. Можливо тоді пережитий нами попередньо прикрий досвід стане для нас не прокляттям, а благословенням!

НА СТОРОЖІ БОЖОГО СКАРБУ

(Доповідь Владики Мстислава на VII Соборі УПЦ в ЗСА)

(7)

До чільних завдань Собору Єпископів цих двох митрополій треба включити обов'язок здобуття Українській Православній Церкві належного їй місця в лоні Вселенського Православ'я та повернення їй тих прав і привілеїв, що їх мала наша Церква-Мати Київська Митрополія до 1686 року, себто перед насильним її приєднанням до Московської патріярхії. Тут треба пам'ятати, що всі претенсії Московської патріярхії до нашої Церкви сперті саме на акті 1686 року, на акті насильства, який Вселенська Ц а р городська Патріярхія і інші патріярхії Сходу уневажнили томосом з 1924 року, ствердивши в ньому: „В історії написано, що відділення від нашого Престолу Київської Митрополії, що належала до нього, і приєднання її до Московської Православної Церкви відбулося проти канонічних правил, а тому й не важне".

22 роки тому відбувся в ЗСА Собор Поєднання, який об'єднав у мурах нашої Церкви в цій країні майже всіх єпископів та а б с о л ютну більшість священиків, вірних і парафій. До об'єднання дійшли всі, хто був і залишився вірним нашій Церкві-Мучениці — Українській Автокефальній П р авославній Церкві. Відчувши силу об'єднання тільки в одній країні, всі чергові Собори УПЦеркви в ЗСА, Собор Єпископів, Рада Митрополії й Консисторія постійно й щиро дбали про об'єднання всіх православних українців у вільному світі та усердно працювали для впорядкування й вдосконалення організаційної структури Української Православної Церкви в діяспорі. Для цього зроблено все, що було в доступних можливостях.

На жаль, не всі заходи нашої Церкви в ЗСА були успішними. Тому, з огляду на сучасний стан Українського Православ'я та нові й небезпечні обставини, в яких воно опинилось поза Україною, змусили Собор Єпископів і Раду Митрополії ще раз уважно проаналізувати існуючу ситуацію й дати Соборові рекомендації щодо дальших заходів, скерованих на осягнення дорогої для всіх православних українців мети: об'єднання їх в одній УАПЦеркві. Як дальший конечний крок у цьому напрямку Собор Єпископів і Рада Митрополії вважають здійснення постанови Собору УАПЦеркви з 1969 року про покликання до життя спільного Собору всіх православних українських єпископів, що перебувають поза Україною.

Одначе, враховуючи реальні можливості на сьогоднішньому етапі, Собор Єпископів і Рада Митрополії пропонують створити на початок хоч би спільний Собор Єпископів наших двох митрополій — УАПЦеркви і УПЦеркви в ЗСА. До одного з головних завдань цього Собору Єпископів, поза переліченими вище, належав би обов'язок продовження заходів для об'єднання в спільному Соборі всіх православних українських єпископів. Очевидно, із засягу діянь цього спільного Собору всіх українських православних єпископів будуть вилучені справи, що відносяться до внутрішнього життя й потреб кожної окремої митрополії чи єпархії.

* *

Тепер перейду до проблем виключно нашої Церкви в ЗСА. Отож, стремління до об'єднання в одній Церкві можливо найяскравіше було виявлене в країнах Південної Америки. Як наслідок, організаційні клітини УАПЦеркви в цих країнах увійшли в зв'язок з нашою Церквою в ЗСА, територіяльно їм найближчою й близьку через особу бл. п. Митрополита Іоана, який опікувався ними ще перед другою світовою війною. В основному той зв'язок існував у формі персональної духовної юрисдикції Вл. Митрополита Іоана, що не давало змоги охопити як слід усі ділянки життя УАПЦеркви в Південній Америці.

У зв'язку з цим, скоро після 6-го Собору нашої Церкви 1969 р., рішено вислати в 1970 році до країн Південної Америки, для місійної обслуги тамошніх парафій і вірних, окремого єпископа-вікарія Владики Митрополита, на яке то становище Собор Єпископів обрав Архимандрита Іова, теперішнього Єпископа, що ось уже скоро три роки має свій осідок у Куритибі в Бразилії і що протягом цього часу відвідав по кілька разів усі наші парафії в Арґентині, Бразилії, Параґваї і Венесуелі. Кошти на утримання єпископа в Південній Америці та на допомогу деяким священикам і будову церков сягають тепер 7-8 тисяч долярів річно. Покриває їх наша Консисторія зі свого бюджету, змушена до цього низькою матеріяльною спроможністю наших там людей та постійними ф і н а н совими кризами в державах Південної Америки.

До вдосконалення церковного життя в Південній Америці можна дійти шляхом прискореної мобілізації людей і засобів там, на місці. Для цього необхідно створити для країн Південної Америки окрему єпархію, з власним церковним управлінням і постійним Єпископом. Внесок у цій справі зложили Собор Єпископів і Рада Митрополії, а я із свого боку прошу Освячений С о б о р схвалити його.

Найбільш пекучою проблемою кожної Церкви в сьогоднішньому світі є недостача пастирських кадрів. Ця проблема турбує і н а ш у Церкву в ЗСА, з тим, одначе, що від того, як вона буде розв'язана в найближчих роках, залежатиме й її майбутнє. Заважить на цьому в першу чергу безперервність її ієрархічного очолення, яке можна забезпечити тільки тоді, коли в складі Собору Єпископів буде постійно щонайменше три єпископи. На жаль, теперішній персональний склад Собору Єпископів нашої Церкви в ЗСА викликає велику турботу вже за найближче майбутнє. Джерелом нашої великої турботи є високий вік і стан здоров'я наших єпископів. Беручи все це під увагу, Собор Єпископів і Рада Митрополії стали на становищі невідзовної конечности збільшити число єпископів, і то в найближчому часі.

(Далі буде).

Дітройт вшанує пам'ять героїв з-під Базару

Це перший раз в Дітройті, що українська громада міста і околиць вшановуватиме на святі, що відбудеться дня 21-го листопада ц. р. пам'ять героїв, яких большевики помордували в 1921 р. під містом Базар, на Україні. Свято влаштовує Координаційний Комітет Комбатантських Організацій при співучасті молодечих організацій. В першій частині буде апель комбатантів і молоді з прапорами, а в другій частині, виступлять Валентина Биковець — сольоспів, Катерина Бранка-Кривуцька — рецитація, Адріяна Легета — деклямація, ансамбль Бандуристів Ліги Української Православної Молоді. Доповідь виголосить генерал Олександер Вишнівський. Панахиди відбудуться в українській католицькій церкві в Гемтремку в суботу, дня 20-го листопада, а в катедральній православній церкві св. Покрови в Саутфілд і православній церкві св. Андрея в Дітройті в день свята, по Службах Божих.

I. Б.

Імпрези в Чикаго

Чикаго, Ілл. – У неділю 20 листопада заходами Громадського Комітету для відзначення 100-ліття народження Лесі Українки відбудеться на пошану поетки академія, в авдиторії „Шопена". Початок програми о 5-ій по полудні. В суботу й неділю 20 і 21 листопада відбудеться 12-ий щорічний Міжнародний Фестиваль міста Чикаго, з участю 25 національних груп, в тому українців. Фестиваль буде проведений на „Нейві пір" над озером Мичиген. Початок кожного дня о 10-ій г. ранку. У неділю 28 листопада відбудеться Вечір, присвячений 50-літтю діяльности письменника Романа Завадовича, в авдиторії школи „Шопена", заходами Комітету Української Молоді Міста Чикаго й околиць.

2-ий КУРІНЬ УСП і 17-ий КУРІНЬ УПС „ПЕРШІ СТЕЖІ"
1-ий КУРІНЬ УСП і 16-ий КУРІНЬ УПС „БУРЛАКИ"

— *організують* —

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ТАБОРИ

ДЛЯ ЮНАЧОК І ЮНАКІВ

на „Союзівці" в Кергонксон, Н. Й.

від ПОНЕДІЛКА 26 ГРУДНЯ до П'ЯТНИЦІ 31 ГРУДНЯ 1971

Приїзд учасників у неділю вечером, 25-го грудня 1971 року.

Всі учасники (-ці) мусять виповнити КАРТУ ЗГОЛОШЕННЯ, долучити дозвіл батьків та лікарську посвідку. Карту зголошення мусить підписати зв'язковий (-а), або виховник (-ця), або кошовий (-а). Карти зголошення та список виряду можна одержати в Пластових Станицях.

Без дозволу батьків, виховника та лікарської посвідки зголошення не важні.

Оплата: 106.00 дол., покриває приміщення і прохарчування, доїзд на лещетарські терени, витяги, фахові інструкції їзди на лещетах та забезпечення. Кошт приїзду до табору покривають учасники (-ці).

Карти зголошення з повною оплатою або завдатком 50.00 дол. (виповнити чек на прізвище подане внизу), треба вислати до дня 12-го грудня 1971 р. на таку адресу:

Пластунки:
Mrs. Z. Zacharchuk
403 Drayton Rd.
Oreland, Pa. 19075
Tel. (215) TU 4-1849

Пластуни:
Mr. S. Kushnir
6512 N. 8th St.
Philadelphia, Pa. 19126
Tel. (215) BA 6-0660, в день
(215) CA 4-2605, в веч.

ЗА ПРОВІД ТАБОРІВ:
пл. сен. Ольга Михайлів — пл. сен. Степан Кушнір

УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЯ ІНК. в ПАССЕИКУ
і всі організації, які в ній приміщуються

— влаштовують —

ВЕЛИКУ ОСІННЮ РЕВІЮ

(СПІВ, ТАНЦІ, МУЗИКА, ГУМОР)

на яку запрошуємо все Громадянство.

21-го листопада 1971 р. о год. 5:30 веч.
у ВЛАСНІЙ ЗАЛІ, 240 Hope Ave., Passaic, N.J.

Програму вестиме п. Ігор Чума. Білети при касі.
До численної участи закликає

ІМПРЕЗОВИЙ КОМІТЕТ

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ в НЮАРКУ-ІРВІНГТОНІ, Н. Дж.

— влаштовує —

в неділю, 21-го листопада 1971 року, година 4-та по пол.
в залі ІРВІНГ ГАЙСКУЛ — 1253 Клінтон Аве., ІРВІНГТОН, Н. Дж.

ВШАНОВАННЯ РОКОВИН

45-ої РІЧНИЦІ СМЕРТИ ГОЛОВНОГО ОТАМАНА АРМІЇ УНР
СИМОНА ПЕТЛЮРИ
— та —
50-ої РІЧНИЦІ ГЕРОЙСЬКОЇ СМЕРТИ
359 ВОЯКІВ АРМІЇ УНР ПІД М. БАЗАРОМ
на ВОЛИНІ

В ПРОГРАМІ:

Апель комбатантських і молодечих Організацій. Апель проведе ген. штабу генерал Петро САМУТИН.
Доповідь присвячену роковинам виголосить ред. Іван КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ.
Гостинний виступ співака бандуриста Володимира ЛУЦІВА.
Рецитації у виконанні молоді — Анни ДІДИК, Люби МОСТОВОЇ, Юрія ЧИРОВСЬКОГО.
Виступ дівочого хору „СВІЧАН-ЗІЛЛЯ" під диригентурою Адріяна БРИТАНА. Акомпаніює Дезя СИГІДА.

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

відбудуться: в Православних Церквах СВ. ТРОЙЦІ і СВ. ВОЗНЕСІННЯ о год. 11-ій перед пол., в Українській Католицькій Церкві о годині 12-ій ополудне.
Українське Громадянство! Українська Молоде! Нашою участю вшануймо пам'ять ГОЛОВНОГО ОТАМАНА і ГЕРОЇВ БАЗАРУ!

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями та Знайомими,
що в дні 13-го листопада 1971 р. по довгій, тяжкій недузі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов у Вічність на 84-му році життя
наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

Д-р ОЛЕКСА ОЛІЙНИК

б. довголітній адвокат в Тернополі, б. учасник Визвольних Змагань в рядах УГА, заслужений громадський і кооперативний діяч в Краю і на еміграції.

ПОХОРОН відбувся в дні 16-го листопада 1971 р. на Українському Католицькому Цвинтарі на Пармі, Огайо.

У великому смутку:

дружина — НАТАЛІЯ
дочки: ОКСАНА з мужем МИХАЙЛОМ та дітьми: ХРИСТЕЮ і ЮРІЄМ
ОЛЕКСАНДРА з дітьми: МАРТОЮ і АНДРІЙКОМ
сини: ЮРІЙ з дружиною МАРІЄЮ і сином ОЛЕКСАНДРОМ
шваґер: д-р ІВАН СТАДНИК
кузин: МИРОСЛАВ РУЖИЛО та
Родина в Україні

З глибоким смутком повідомляємо,
що в неділю, 14-го листопада 1971 року
упокоївся в Бозі у Філядельфії, Па.,
на 51-му році життя

бл. п.

КОНСТАНТИН КУЦИН

з ХУСТУ

ПАНАХИДА в п'ятницю, 19-го листопада 1971 року, вечером у похоронному заведенні Насевичів.

ПОХОРОН в суботу, 20-го листопада 1971 р. о год. 9-ій рано з українського католицького катедрального храму Непорочного Зачаття у Філядельфії, Па.

ПРИЯТЕЛІ

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ НЮ ДЖЕРЗІ

запрошує своїх Членів і наше Громадянство на

НОВОРІЧНУ ЗУСТРІЧ

яка відбудеться в п'ятницю, 31-го грудня 1971 року
в залі SOMMERVILLE HOLIDAY INN (Rt. 22 & 287, Sommerville, N.J.)

Вступ за запрошеннями.

Про ближчі інформації просимо звертатися тел.: інж. Д. Кордуба, (201) 763-6913.
Письменно: Адреса Т-ва, 12 Sherman Place, Irvington, N.J.

УПРАВА

83-ий Відділ Союзу Українок Америки в Ню Йорку

— влаштовує —

в неділю, 21 листопада 1971 р. від 9 рано до 2 по пол.
в Домі Українських Ветеранів в Ню Йорку, Н. Й.
(33 Схід 7-ма вулиця)

ЯРМАРОК

В продажу — дитячі книжечки та іграшки, вишивані суконочки, сорочки, краватки, комірці, хусточки — різні вишивки, кераміка, емалія, образки — акварелі, і т. п. для прикраси українського дому.
Добірне домашнє печиво.
ПРОСИМО НАШИХ ЩОРІЧНИХ І НОВИХ ПОКУПЦІВ ЗАЙТИ.
Гостимо пахучою кавою.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого ТАТА і ДІДУНЯ

бл. п.

Інж. ІВАНА СІРОГО

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ З ПАНАХИДОЮ

в суботу, 20-го листопада 1971 року
о год. 8-ій рано
в Українській Католицькій Церкві
ЦАРЯ-ХРИСТА у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

ДІТИ і ВНУКИ

НЕДІЛЯ,
21 ЛИСТОПАДА 1971
Год. 2-га попол.

МИСТЕЦЬКІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

Площа МАДЯРСЬКОГО ГОРОЖАНСЬКОГО КЛЮБУ
Вудбрідж. Н. Дж.

Чорноморська Січ — Елізабет Айріш

МИСТЕЦЬКІ ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ

Неділя, 21-го листоп., год. 3:15 по пол. Айронбавнд Арена, Нюарк

ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ — ФЛАЄРС

Об'єднання Мистців Українців в Америці
шукає
ДОБРОДІЙКУ, ДОБРОДІЯ
який фінансував би
ВІДЛИВ У БРОНЗІ ПОГРУДДЯ „ШЕВЧЕНКО НА ЗАСЛАННІ"
твору славетного скульптора
Олександра Архипенка.
Ім'я і прізвище добродія буде вирите на тім же погрудді, яке стане власністю Українського Музею у Стемфорді.
Відлив у бронзі коштуватиме $800.00.

Звертатись:
Ukrainian Artists Ass'n in U.S.A.
149 2nd Avenue
New York, N.Y. 10003

УПРАВА ОМУА

ПОВІДОМЛЕННЯ

На могилі сл. п. Василя Косаренка-Косаревича, видатного українського публіциста, автора політичної праці „Московський Сфінкс" і заслуженого громадського діяча, ще й досі немає нагробника, хоч від дня його смерти минуло вже 7 років.

Група громадян і приятелів Покійного вирішили зайнятися збіркою фондів на будову нагробного хреста, що постане на цвинтарі New St. Raymond Cemetery на Бронксі, Н. Й. Ласкаві пожертви просимо складати на збіркові листи до рук збірщиків або в книгарнях „Арка", „Сурма" і „Еко". Всі пожертви будуть проголошені в пресі.

ЗА ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ:

Ярослав Гриневич — Ів. Керницький
Ірина Шумилович-Шуварська

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ ТОВАРИСТВ АМЕРИКИ

запрошує всіх на

XIII КОНҐРЕС СУСТА

який відбудеться

20-21 листопада 1971 р. на Союзівці

ПРОГРАМА КОНҐРЕСУ

Субота, 20-го листопада 1971 року
9:00-11:30 — Перевірка мандатів
11:30-1:00 — Обідова перерва
1:00-3:00 — Відкриття Конґресу
Президія
Звіти мандатів
Прийняття програми нарад
Відчитання протоколу з 12-го Конґресу
Звіти уступаючої Управи
Дискусія над звітами
3:00-3:30 — Зміни до Статуту СУСТА
Відчитання пропозицій
Дискусія та доповнення
3:30-4:30 — Доповідь мґр. Галина Дуда, докторант Гарварду — "Teach-In про Гарвард"
Дискусія
4:30-6:00 — Сходини Alumni Association
6:00-7:00 — Коктейл для всіх
7:00-8:30 — Вечеря
Відчитання та виголошення привітів
9:00-9:30 — Мистецька частина:
Ігор Чума, Ромко Швед
9:30 до ранку — КОНҐРЕСОВИЙ БАЛЬ при звуках оркестри Б. Гриняка

Неділя, 21-го листопада 1971 року
11:00 — Служби Божі
12:30 — Спільний обід
1:30-4:00 — Продовження Конґресових нарад
Резолюції і мандати

Програми СУСТА
Праця Комісій СУСТА
Вибір Керівних Органів СУСТА
Закриття ділової частини Конґресу

Організація Оборони Чотирьох Свобід України

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

27 і 28 листопада 1971 р. в Ню Йорку
HOTEL COMMODORE
42nd Street & Lexington Avenue, New York, N.Y. 10017

— відбудеться —

XVI-ИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД ООЧСУ

ПОРЯДОК НАРАД:

Субота, 27-го листопада 1971 року
1. Реєстрація Делеґатів — від години 9-ої до 10-ої рано
2. Відкриття З'їзду — година 10:30 рано.
4. Вибір Президії З'їзду.
4. Прийняття порядку нарад З'їзду.
5. Відчитання та затвердження протоколу з XV З'їзду
6. Вибір Комісій З'їзду:
Мандатно-Верифікаційної.
Номінаційної.
Резолюційної.
Фінансової.
Статутової.
7. Звіти Головної Управи.
8. Звіт Контрольної Комісії.
9. Звіт Організаційного Суду.
10. Іменування Почесних Членів.
11. Дискусія над звітами.
12. Уділення абсолюторії уступаючій Управі.

Неділя, 28-го листопада 1971 року
13. Доповідь: „Національно-політичне становлення в Україні і еміграція".
14. Доповідь: „Літературні процеси в Україні".
15. Звіт Статутової Комісії і прийняття зміни статуту.
16. Звіт Мандатно-Верифікаційної Комісії.
17. Звіт Номінаційної Комісії і вибір:
Головної Управи.
Контрольної Комісії.
Організаційного Суду.
18. Звіт Фінансової Комісії і затвердження бюджету Головної Управи 1972-1974 роки.
19. Звіт Резолюційної Комісії і схвалення Резолюцій
20. Внески й побажання.
21. Закриття З'їзду.

Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

27 і 28 листопада 1971 р. в Ню Йорку
HOTEL COMMODORE
42nd Street & Lexington Avenue, New York, N.Y. 10017

— відбудеться —

III-ІЙ З'ЇЗД ОЖ ОЧСУ

ПОРЯДОК НАРАД:

Субота, 27-го листопада 1971 року
1. Реєстрація Делеґатів — від год. 9-ої до 10-ої рано.
2. Відкриття З'їзду — година 10:30 рано.
3. Вибір Президії З'їзду.
4. Прийняття порядку нарад З'їзду.
5. Відчитання та затвердження протоколу з 2-го З'їзду.
6. Вибір Комісій З'їзду:
Мандатно-Верифікаційної.
Номінаційної.
Резолюційної.
Фінансової.
Статутової.
7. Звіти Головної Управи.
8. Звіт Контрольної Комісії.
9. Звіт Організаційного Суду.
10. Дискусія над звітами.
11. Уділення абсолюторії уступаючій Управі.

Неділя, 28-го листопада 1971 року
12. Доповідь: „Національно-політичне становлення в Україні і еміграція".
13. Доповідь: „Літературні процеси в Україні".
14. Звіт Статутової Комісії і прийняття статуту.
15. Звіт Мандатно-Верифікаційної Комісії.
16. Звіт Номінаційної Комісії і вибір:
Головної Управи.
Контрольної Комісії.
Організаційного Суду.
17. Звіт Фінансової Комісії і затвердження бюджету Головної Управи на 1972-1974 роки.
18. Звіт Резолюційної Комісії і схвалення резолюцій.
19. Внески й побажання.
20. Закриття З'їзду.

В суботу, 27-го листопада 1971 р. о годині 7-ій вечором

ЗУСТРІЧ-БЕНКЕТ

В ПРОГРАМІ ЗУСТРІЧІ-БЕНКЕТІ:

Відкриття, спільна вечеря, привіти: Голова Проводу ОУН Дост. Ярослав Стецько, голова СКВУ Йосип Лисогір, голова УККА д-р Лев Добрянський, голова Відділу УККА адв. Роман Гуглевич, President AF-ABN Dr. Ivan Docheff.

В мистецькій частині програми: Марта Кокольська-Мусійчук — сопрано Метрополітан Опери, Дівочий Хор „ЖАЙВОРОНКИ" Осередку СУМА ім. ген.-хор. Т. Чупринки в Ню Йорку під дир. інж. Романа Стефанішина; письменник-гуморист Микола Понеділок.

При фортепіяні: Тарас Левицький.

Вступ на Вечірку-Бенкет 20.00 дол. від особи, 30.00 дол. від родини (дві особи), 10.00 дол. для молоді.

ЗАПРОШУЄМО УКРАЇНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ШАНОВНЕ ГРОМАДЯНСТВО ДО УЧАСТИ.

ПОВІДОМЛЕННЯ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Української Видавничої Кооперативи
„Червона Калина" в Ню Йорку

— відбудуться —

дня 27 ЛИСТОПАДА 1971 р. о год. 12-ій дня
в приміщенні Українського Народного Дому, кім. ч. 25 при 140 — Second Ave., New York, N. Y.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття Зборів і прийняття порядку нарад. 2. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів. 3. Звіт Ради Директорів. 4. Звіт Контрольної Комісії. 5. Дискусія. 6. Внесок Контрольної Комісії на прийняття звітів. 7. Уділення абсолюторії Раді Директорів. 8. Пляни праці. 9. Внески. 10. Закриття нарад.

РАДА ДИРЕКТОРІВ

УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ КАТЕДРИ СВ. ВОЛОДИМИРА в НЮ ЙОРКУ
160-170 Захід 82-га вул.

повідомляє, що

в неділю, 21-го листопада 1971 року
по Службі Божій, о год. 12-ій ополудне
в ПАРАФІЯЛЬНІЙ ЗАЛІ

— відбудеться —

ТРАДИЦІЙНИЙ ЗАПУСТОВИЙ ОБІД

на який запрошує Українське Громадянство

РАДА ТРОСТІВ

Вечір Юрія Тарнавського в Вінніпегу

В п'ятницю, 19-го листопада, ц. р., Український Студентський Літературний Кружок при Манітобському університеті у Вінніпегу (УСЛК) та Об'єднання Студентів Манітобського університету (АМСУ) влаштовують літературний вечір поетів-модерністів „Ню Йоркської Групи"—Юрія Тарнавського й Патриції Килини з Ню Йорку.

На кемпусі Манітобського університету вони виступатимуть з своїми творами писаними англійською мовою о год. 2:30 по полудні в Студентському Центрі в кімнаті ч. 207, а о год. 7:30 увечері того ж дня буде Літературний вечір обидвох поетів для української громади в авдиторії планетарія при Манітобському музеї „Людина і природа", на якому буде читання їхніх українських творів. В попередньому числі були подані інформації про письменницю П. Килину.

Ю. Тарнавський, один з провідних сучасних українських письменників, народився 1934 року на Бойківщині. Малим хлопцем переїхав до Німеччини, а в 1952 р. до Америки. В Ню Йорку закінчив вищі студії з інженерії й тепер працює в ділянці кібернетики, зокрема машинового перекладу.

Досі вийшло шість книжок його поезій: „Життя в місті" 1956, „По полудні в Покіпсі" 1960, „Ідеалізована біографія" 1964, „Без Еспанії" 1969 і „Поезії про ніщо і інші поезії на цю тему" 1970. В 1961 р. була опублікована його цікава повість „Шляхи", яку критика визнала маркатним явищем в українській прозі.

В 1967 р. опубліковано його переклад твору Ф. Г. Льорки „Як кохався дон Перлімплін з Белісою в саду" на українську мову. Теж багато перекладає з еспанської поезії на українську мову. На англійську мову перекладає разом із своєю дружиною Патрицею Килиною українські думи, що внедовзі будуть видані Гарвардським університетом.

Ю. Тарнавський теж написав, ще не опублікованих, п'ять романів англійською мовою.

Це людина цікавого й відважного думання, самобутнього літературного стилю й новатор у підході до ролі мови в літературному мисленні та діялозі з своїм читачем. В його особі українська література має талановитого свого речника.

(яр)

Відбулася конференція Українського Соціологічного Інституту

(Закінчення зі стор. 1-ої)

про загрози, що такі конференції можуть залишитись без уваги на розв'язання проблем молоді, а їхньою ціллю є власне розв'язування тих проблем. — Останнім доповідачем була Галина Дуда, докторантка Гарвардського університету, яка розглядала „Проблеми й можливості українського шкільництва в ЗСА". Вийшовши із ствердження, що число українців і українських родин в ЗСА зростає, а число учнів шкіл українознавства та парафіяльних шкіл меншає, доповідач подала цікаву статистику. Ось так Шкільна Рада подає за рік 1967-68: 75 шкіл, 392 вчителів, 5.000 учеників. Але шкільні звіти говорять про 19 шкіл, і 3.330 учнів. На 1969-70 рік Рідна Школа при КУК виказувала 50 шкіл, 206 учителів і 3.684 учнів. У православних школах було 143 вчителів і 1.110 учнів. У православних недільних школах було в 1968-69 р. 218 вчителів і 2.087 учнів, у 1969-70 р. 222 вчителів і 2.094 учнів. Доповідач звернула увагу, що для повного зрозуміння проблем українського шкільництва, однаково католицьких і православних шкіл, як шкіл українознавства, можливе тільки поруч із зрозумінням середовища, в якому ті школи і їх вихованці перебувають, та суспільних течій, які проходять в американському громадянстві.

Після доповідей відбулася дискусія. Приявних було коло 80 осіб, в тому числі багато студентської молоді.

СПОРТ

„ЛЕВИ" ВІЦЕЧЕМПІОНАМИ СТЕЙТУ ІЛЛИНОЙ

„Леви" — Швабен 0:1 (0:1)
Юнаки: „Леви" — (Сі Ді Джі) 6 : 1

Чикаґо, Іллиной. Неділя 7-го листопада була нещасливою для першої футбольної дружини УАСТ „Леви", бо вона в цю холодну погоду несподівано програла фінальні футбольні змагання за Чашу Губернатора Стейту Оґільві до німецької кружини „Швабен" 0:1. Дружина левів дійшла до стейтового фіналу, перемігши в перших змаганнях мехіканську дружину „Оро" 4:1, в других грецьку дружину „Олімпікс" 4:3, у чвертьфіналі, в догривці сильну чеську „Спарту" 3:1, в півфіналі сильну польську дружину „Орлів" 4:3, у ліґових змаганнях перемогли „Леви" „Швабен" 2:0 у весняному сезоні і 3:0 в осінньому сезоні. Швабен перемогли за Чашу Губернатора Оґільві дружину „Словаків" 1:0, в других змаганнях зовсім несподівано сильну дружину „Хорватів" 2:1, а в півфіналі другодивізійну грецьку дружину „Геркулес" 4:1. „Леви виступали до стейтового фіналу в ослабленому складі без здискваліфікованого Крата в обороні та без аґресивного Андрущишина в атаці й це була також одна з причин їхньої поразки. Крім того, суддював ці змагання мадярський німець Дінґеш, який не був об'єктивний та допустив до гострої й брутальної гри, в наслідок якої був поважно контужений при кінці півгри лівий оборонець „Левів" Євген Мишалів (не грав більше) та Михайло Нога в 33-ій хвилині перед карним полем, коли він провадив м'яч щоб здобути ворота „Швабен". Крім того не мали „Леви" щастя в цей день, а зокрема в другій половині, коли вони немилосердно тиснули „Швабен" доказом чого було відношення наріжняків 5:1 в користь „Левів".

Склад „Левів": Банах, Медина, Євген Мишалів, (перша півгра), Полюхович (перша півгра), Іваник, Рамон Аріяс, Нога, Ґрін, Рой, Ансельмі, Кіпка, Шлапак і Вадим Мишалів — оба в другій півгрі.

Дуже гарноописалися юнаки „Левів", які перемогли в передзмаганнях своїх мехіканських ровесників дружину „Сі Ді Джі" з рахунком 6:1. Ворота стрілили Євген Карпа 2, Ліма 2 і Гонзалес 2. Юнаки УАСТ „Леви" є в Південній Дивізії юнаків (9 дружин) на другому місці: а їхній рекорд є такий 15 змагань: 12 перемог, 2 поразки і 1 деміс; відношення точок 25 : 5, а воріт 42 : 7. Воротар юнаків „Левів" Петро Дрогомирецький є найкращим воротарем у своїй дивізії.

Петро Головатий

„ТРИЗУБ" — „УСК" 3 : 1 (1 : 1)

Філядельфія, 14-го листопада 1971 р. У дуже гарний, овінній день стрінулися дві українські дружини на грищі у Філядельфії, у змагу за ліґові пункти ДАФБ-у. Обі дружини цих пунктів дуже потребують для забезпечення собі кращої льокати у табелі. І ми побачили типовий „меч за пункти", де всі змагуни грали дуже жертвенно і завзято, а особливо змагуни „УСК-у", але загальний позем гри був досить низький. Початок гри вказував, що „Тризуб" покаже добру, тактичну гру, бо вже у 2-ій минуті його напад провів гарну акцію, а в висліді Пуліт здобув провадження. Мінуту пізніше, Мек Кулі вирівняв дуже гарною головкою по наріжнім стрілі і цей стан залишився до закінчення першої півгри.

Другу півгру зачав „УСК" сильною атакою віддаючи серію стрілів на ворота „Тризуба", які одначе Тарнавський притомно ліквідував. З черги „Тризуб" зачав опановувати гру і підходити під ворота „УСК-у", а вкінці Дучілі, вигравши поєдинок з оборонцем „УСК-у підвищив стан 2:1, а під кінець гри Нона дуже гарним і сильним стрілом усталив вислід 3:1 у користь „Тризуба", Глядачів було около 1200, в цім багато молоді.

Змагання резерв обох дружин були деколи цікаві, а позем гри добрий, теж і дуже завзятий. Переможцем вийшов „Тризуб" у відношенню 3:2. Ворота для „Тризуба" здобули Римарчук, Клим і Тимків. Ці змагання були товариські і розіграні в часі 30 х 30, бо змагуни резерви „УСК-у" не прибули на означений час.

На сусідній площі відбулися перші змагання щойно зорганізованої дружини юнійорів. Це дуже відрадне і корисне явище і батьки змагунів-юнійорів повинні доложити старань, щоб цю дружину втримати. Перші змагання програли, бо не мали воротаря, але користь не є у виграній, а в спортових змаганнях.

В неділю 21-го ц. м. о год 2-гій на площі при 5400 Н. Брод „Тризуб" розіграє свої перші змагання за Чашу з „Інтер - Філядельфія".

По змаганнях учасники зійшлись у залі „Тризуба" на спільну перекуску, де змагуни мали нагоду познайомитися, а члени проводів передискутувати свої проблеми.

М. С.

Патриція Килина

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Патриція Воррен, яка, одружившися з українським поетом Юрієм Тарнавським, вивчила українську мову і, зацікавившися українською літературою, стала сама українською поеткою і видала три збірки поезій — „Трагедія джмелів" 1960, „Легенди і сни" 1964 та „Рожеві міста" 1969 року. Працює Патриція Килина також, як перекладач з української мови на англійську, перекладає твори В. Стефаника, М. Коцюбинського і разом із своїм чоловіком приготовляє переклад українських дум, що будуть видані в серії українських студій Гарвардського Університету. Має приготовану до друку нову збірку поезій українською мовою. Працює Патриція Килина-Тарнавська в редакціях американських журналів "The Reader's Digest" і "Antique". Цікавиться мітологією, колекціонує килими і займається також легкоатлетикою. Видало повість Патриції Килини американське видавництво The Dial Press, 750 Third Ave., New York, N.Y. 10017. Ціна $6.95. Набувати книжку можна у видавництві або в американських книгарнях.

ТАРЗАН, Ч. 6657. Джім починає говорити

Ходи, Джіме! Говори правду! Миж були приятелями! Чоловік, до якого ти прилетів на побачення, мертвий! Хочу знати його ім'я і...,

Я не прилетів сюди, щоб бачити його, Тарзане, я прийшов, щоб його вбити!

Він і чотири партнери збудували нову торговельну станицю над рікою Дру. Вони називають себе „Братами Омарами".

Вони подають себе за торгівців гумою, але насправді вони не є братами і не привезли до Африки золота, щоб купувати гуму...

Я відкрив це після того, як погодився летіти своїм гелікоптером для них за 5.000 долярів золотом на місяць!